

Wijziging van de Huisvestingswet 2014, de Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte, de Wet op de huurtoeslag, de Woningwet en enkele andere wetten teneinde hierin een aantal technische onvolkomenheden en een aantal wijzigingen met beperkte beleidsmatige gevolgen aan te brengen (Veegwet wonen)

MEMORIE VAN TOELICHTING

ALGEMEEN DEEL

Per 1 juli 2015 is de Herzieningswet toegelaten instellingen volkshuisvesting in werking getreden. Gebleken is dat met het oog op het beter kunnen uitvoeren van de gewijzigde Woningwet een aantal technische wijzigingen en wijzigingen met beperkte beleidsmatige gevolgen moet worden aangebracht. Daarbij gaat het om correctie van onjuiste verwijzingen, redactionele fouten, verheldering van bepalingen die onduidelijkheid opleveren en aanvulling of toevoeging van delegatiebepalingen.

Van de gelegenheid wordt gebruikgemaakt om tevens een aantal technische wijzigingen en wijzigingen met beperkte beleidsmatige gevolgen aan te brengen in andere wetten op het gebied van wonen.

Benadrukt wordt dat er geen gevolgen zijn voor de regeldruk voor bedrijven, instellingen en burgers. Het gaat in alle gevallen om wijzigingen die noodzakelijk zijn om eerder vastgesteld en in wetgeving verankerd beleid zorgvuldig te kunnen uitvoeren.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

ARTIKEL 1 (Huisvestingswet 2014)

Onderdeel A

Volgens de begripsbepaling wordt onder woonruimte volgens artikel 1, eerste lid, onderdeel i, van de Huisvestingswet 2014, verstaan: besloten ruimte die al dan niet tezamen met een of meer andere ruimten, bestemd of geschikt is voor bewoning door een huishouden. Volgens de memorie van toelichting omvat deze definitie zowel woningen als woonschepen en woonwagens.¹ Hieronder worden dus niet standplaatsen verstaan.

Volgens artikel 4 van de Huisvestingswet 2014 kunnen *uitsluitend* bij verordening regels worden gesteld met betrekking tot woonruimteverdeling en de samenstelling van de woonruimtevoorraad. Er kunnen dus geen regels inzake woonruimteverdeling gesteld worden voor kavels of koopwoningen², met uitzondering van de Waddeneilanden vanwege hun specifieke woningmarkt ten gevolge van het insulaire karakter³. Dit artikel bevestigt dat de Huisvestingswet 2014 een uitputtende regeling⁴ is ten aanzien van de verdeling van woonruimte⁵. Het is evenmin toegestaan dat een gemeente via de privaatrechtelijke weg aanvullende maatregelen neemt die de werking van dit wetsvoorstel doorkruisen.⁶ Het is dus niet mogelijk voor een gemeente buiten de

¹ Kamerstukken II, 2009/10, 32 271, nr. 3, p. 42.

² Kamerstukken II, 2013/14, 32 271, nr. 13, p. 4.

³ Kamerstukken II, 2013/14, 32 271, nr. 15, p. 2.

⁴ Kamerstukken II 2009/10, 32 271, nr. 3, p. 2.

⁵ Kamerstukken I, 2013/14, 33 797, nr. C, p. 12, al. 3.

⁶ Hoge Raad 26 april 1996, NJ 1996, 728; Hoge Raad 26 januari 1990, AB 1990, 408, r.o. 3.2 en Hoge Raad 7 mei 2004, AB 2004, 247.

huisvestingsverordening andere of aanvullende afspraken te maken over de verdeling van woningen⁷.⁸

Terwijl er in meerdere gemeenten schaarste is aan standplaatsen en de gemeente strikt genomen geen regels in verband met woonruimteverdeling kan stellen, buiten de huisvestingsverordening, wordt voorgesteld om opnieuw regels te stellen voor de rechtvaardige verdeling van woonwagendstandplaatsen, zoals dit ook mogelijk was tot 1 januari 2015 onder de Huisvestingswet.

Onderdeel B

De redactie van het tweede lid van artikel 9 van de Huisvestingswet 2014, heeft tot gevolg dat er onduidelijkheid bestaat over de mogelijkheden van passend toewijzen van woningen door toegelaten instellingen en andere verhuurders op basis van het huishoudinkomen van de huurder. De bedoeling van dit lid was dat er in de huisvestingsverordening niet een bepaald minimum huishoudinkomen kan geëist worden om in aanmerking te kunnen komen voor een huisvestingsvergunning in de betreffende gemeente. Maatregelen waarbij minimumeisen gesteld kunnen worden aan de aard van het inkomen zijn uitsluitend mogelijk op basis van artikel 8 van de Wet bijzondere maatregelen grootstedelijke problematiek. Het is uiteraard wel mogelijk dat in de huisvestingsverordening een inkomenstabel wordt opgenomen waarbij de goedkoopste woningen, indien passend, kunnen worden toegewezen aan de woningzoekenden met het laagste inkomen en duurere sociale huurwoningen aan woningzoekenden met een iets hoger inkomen. Daarom wordt voorgesteld de redactie van artikel 9, tweede lid, van de Huisvestingswet 2014, te wijzigen.

Op 1 juli 2015 zijn de Herzieningswet toegelaten instellingen volkshuisvesting en het Besluit toegelaten instellingen volkshuisvesting 2015 in werking getreden. In het bepaalde bij of krachtens artikel 48 van de Woningwet zijn de verplichtingen opgenomen die voortvloeien uit het besluit C(2009)9963 betreffende de steunmaatregelen E 2/2005 (bestaande steun) en N 642/2009 (bijzondere projectsteun) van de Europese Commissie over de toewijzing van woningen van toegelaten instellingen. In het bepaalde bij of krachtens artikel 46, tweede lid, is voorzien in de wijze waarin toegelaten instellingen hun woningen passend moeten toewijzen. Daarom wordt voorgesteld de redactie van artikel 9, derde lid, van de Huisvestingswet 2014, te wijzigen.

Onderdeel C

De gemeenteraad kan in de huisvestingsverordening bepalen dat het verboden is om woonruimte geheel of gedeeltelijk aan de bestemming tot bewoning te onttrekken, met andere woonruimte samen te voegen, van zelfstandige in onzelfstandige woonruimte om te zetten of te verbouwen tot twee of meer woonruimten zonder vergunning daartoe van burgemeester en wethouders. De vergunningsplicht voor deze handelingen voorkomt dat de schaarste op de woningmarkt door verandering in de woonruimtevoorraad zal toenemen, alsmede dat er door bijvoorbeeld omzetting naar onzelfstandige woonruimte een onevenredige druk op de woonomgeving en leefbaarheid wordt veroorzaakt. Uit de jurisprudentie is gebleken dat het opleggen van een bestuurlijke boete uitsluitend mogelijk is ten aanzien van de eigenaar die zelf feitelijk de woonruimte heeft onttrokken of omgezet.⁹ In de praktijk blijkt echter dat een aantal eigenaren een woonruimte illegaal omzetten of onttrekken en daarna het pand doorverkopen. Op basis van de huidige formulering kan de verkrijgende eigenaar niet beboet worden, waardoor op deze wijze het doel van de wet omzeild

⁷ Kamerstukken II, 2009/10, 32 271, nr. 3, p. 27, al. 3

⁸ Kamerstukken I, 2013/14, 33 797, nr. C, p. 2

⁹ Raad van State, 28 mei 2014, zaaknummer 201309595/1/A3; Rechtbank Amsterdam, 8 augustus 2014, zaaknummer AWW-13_7725; Raad van State, 5 november 2014, zaaknummer 201401030/1/A3 en Raad van State 4 februari 2015, zaaknummer 201402931/1/A3

wordt. Dit leidt tot een ongewenste situatie waartegen geen afdoend handhavinginstrumentarium beschikbaar is. Om dit soort malafide situaties te voorkomen dient het tevens mogelijk te zijn om een bestuurlijke boete op te leggen indien een door de vorige eigenaar teweeggebrachte onrechtmatige situatie niet wordt teruggebracht in de rechtmatige toestand door de huidige eigenaar, of de huidige eigenaar nalaat om alsnog de daarvoor benodigde vergunning aan te vragen. De voorgestelde wijziging beëindigt deze onwenselijke situatie.

Onderdeel D

De leden van artikel 25 zijn niet doorlopend genummerd waarbij er meerdere leden zijn voorzien van hetzelfde nummer. Hoewel er geen enkele inhoudelijke wijziging wordt beoogt en dit louter een wettechnische vernummering betreft, wordt voorgesteld om voor de zekerheid het gehele artikel opnieuw vast te stellen.

ARTIKEL II (Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte)

Met dit artikel wordt een onjuiste verwijzing in artikel 8 van de Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte hersteld.

ARTIKEL III (Wet op de huurtoeslag)

Tot dusver is bij het vaststellen of sprake is van een meerpersoonshuishouden of van een meerpersoonsouderenuishouden, niet uitsluitend de leeftijd van de leden van het huishouden van belang, maar gaat het om de leeftijd van degene(n) die binnen het huishouden meer dan de helft bijdragen aan het gezamenlijk huishoudinkomen, zoals dat wordt gehanteerd bij het vaststellen van het recht op huurtoeslag. Dientengevolge is de categorie waaronder een huishouden valt vatbaar voor fluctuatie gedurende het toeslagjaar. Nadelig gevolg hiervan is de noodzaak tot tussentijdse herziening van het voorschot huurtoeslag of van nabetaling of terugvordering van huurtoeslag na de definitieve vaststelling achteraf.

Door het voorstel om de definitie van het begrip meerpersoons(ouderen)huishouding aan te passen zodat van een meerpersoonsouderenuishouden sprake is zodra één van de leden van het huishouden op 1 januari de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, is het al aan het begin van het toeslagjaar duidelijk tot welke categorie het huishouden hoort. Dit levert een positieve bijdrage aan de begrijpelijkheid van de regelgeving voor de burger en aan de uitvoerbaarheid en controleerbaarheid daarvan door de Belastingdienst.

Het voorstel heeft gevolgen voor een beperkte groep van ongeveer 3000 huishoudens, die bestaan uit leden van boven en onder de pensioengerechtigde leeftijd en van wie niet-pensioengerechtigde leden het grootste deel van het huishoudinkomen inbrengen. Deze huishoudens gelden nu als meerpersoonshuishouden en worden na het aanvaarden van dit voorstel aangemerkt als meerpersoonsouderenuishouden. De inkomensgevolgen voor deze groep zijn in alle gevallen positief. Vanwege de beperkte omvang van de groep die erdoor geraakt wordt, is het budgettaire effect eveneens beperkt, namelijk ongeveer € 500.000 (structureel).

ARTIKEL IV (Wet toezicht accountantsorganisaties)

Omdat artikel 37 van de Woningwet niet is opgenomen in de bijlage bij artikel 1, eerste lid, onderdeel p, van de Wta, is de accountantscontrole van de jaarrekening, het jaarverslag en het overzicht met verantwoordingsgegevens strikt genomen niet te kwalificeren als een wettelijke controle in de zin van de Wta. Deze kennelijk onbedoelde omissie wordt hersteld door in de bijlage bij artikel 1, eerste lid, onderdeel p van de Wta, de artikelen 35 tot en met 36a Woningwet te laten vervangen door een verwijzing naar artikel 37, eerste lid, van de Woningwet.

ARTIKEL V (Woningwet)

Dit artikel corrigeert een aantal technische fouten en omissies in de Woningwet. Daarnaast stelt het een aantal wijzigingen met beperkte beleidsmatige gevolgen voor.

Onderdelen A en B

Met deze voorgestelde wijzigingen worden foutieve verwijzingen gecorrigeerd.

Onderdelen C, H, onder 2, J, K, N, O, P, Q, W, onder 1 en Z

Ten behoeve van de positie van huurders, is met de inwerkingtreding van de Herzieningswet toegelaten instellingen en de novelle daarop per 1 juli 2015, op verschillende plaatsen in de Woningwet een rol toebedeeld aan huurdersorganisaties of bewonerscommissies in de zin van de Wet op het overleg huurders verhuurders. Op een aantal plaatsen was onvoldoende duidelijk welke partij precies als belangenbehartiger van de huurders dient op te treden. Ook is niet geregeld wat er in voorkomende gevallen dient te gebeuren indien er meerdere huurdersorganisaties zijn. Hiervoor is aansluiting gezocht bij het stelsel van artikel 2 van de Wet op het overleg huurders verhuurder.

Onderdeel D

Artikel 21a, eerste lid, ziet op de financiering door een toegelaten instelling van een met haar verbonden onderneming. Beoogd is dat dergelijke financiering alleen is toegestaan bij de oprichting van een dergelijke onderneming. De huidige formulering wekt de indruk dat een toegelaten instelling een met haar verbonden onderneming na haar oprichting nog wel rechtmatig vermogen in de vorm van aandelenkapitaal kan verschaffen. Dit is niet beoogd. Met de voorgestelde wijziging wordt dit uitdrukkelijk uitgesloten.

Wellicht ten overvloede wordt hierbij opgemerkt dat de bepaling alleen ziet op het verschaffen van vermogen en niet op het voldoen aan een betalingsverplichting.

Onderdeel E

Artikel 1, eerste lid, begripsbepaling van compensatie, bestaat uit drie onderdelen. Artikel 21f verwijst ten onrechte naar de volledige definitie, terwijl de bepaling uitsluitend betrekking heeft op onderdeel a van de definitie. De voorgestelde wijziging corrigeert deze omissie.

Onderdeel F

Uit artikel 19, eerste lid, vloeit voort dat een toegelaten instelling uitsluitend werkzaam behoort te zijn op het gebied van de volkshuisvesting. De bewoordingen 'uitsluitend of mede' in artikel 23, eerste lid, lijken hiermee te conflicteren. Met de voorgestelde wijziging wordt verduidelijkt dat 'uitsluitend' ziet op een toegelaten instelling en 'mede' op een met haar verbonden onderneming.

Onderdeel G

Artikel 25, tweede lid, ziet er onder meer op dat de toegelaten instelling, alvorens de raad van toezicht bestuurders die natuurlijke personen zijn benoemt, de minister verzoekt zijn zienswijze op de geschiktheid van die personen voor het lidmaatschap van het bestuur en op de betrouwbaarheid van die personen kenbaar te maken. Artikel 20 van het Besluit toegelaten instellingen volkshuisvesting legt aan de rijksbelastingdienst de verplichting op om alle gegevens die de minister nodig heeft voor de beoordeling van beoogde bestuurders of commissarissen, te verstekken aan hem. Vanuit rechtsstatelijk oogpunt is het fraaier deze verplichting op het niveau van wet in formele zin te regelen. Er is dan ook voor gekozen het bepaalde in artikel 20 van het besluit over te brengen naar de wet. Met behoud van de voorlaatste volzin van het artikellid, blijft de mogelijkheid bestaan dat bij algemene maatregel van bestuur voorschriften worden gegeven omtrent bijvoorbeeld de aard van de gegevens en procedurele aspecten.

Onderdeel H, onder 1

Artikel 30, negende lid, onderdeel a, schrijft onder meer voor dat de statuten van een toegelaten instelling bepalen dat de huurdersorganisaties als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel f, van de Wet op het overleg huurders verhuurder, die werkzaam zijn in het belang van de huurders van woonegelegenheden van de toegelaten instelling, gezamenlijk het recht hebben een bindende voordracht te doen voor één commissaris, indien de raad van toezicht uit vier commissarissen bestaat. Dit correspondeert niet met het vereiste uit het tiende lid, inhoudende dat het aantal op grond van het negende lid voorgedragen commissarissen zodanig is, dat zij ten minste een derde deel van de raad van toezicht kunnen uitmaken. Deze discrepantie wordt met de voorgestelde wijziging opgeheven.

Onderdeel I

De Wet op de Accountants-Administratieconsulenten is samen met de Wet op de Registeraccountants per 1 januari 2013 vervangen door de Wet op het accountantsberoep. De onjuiste verwijzing naar eerstgenoemde wet in artikel 37, eerste lid, wordt met deze voorgestelde wijziging gecorrigeerd.

Tevens wordt voorgesteld artikel 37, tweede lid te wijzigen. De bevoegdheid van het bestuur van de toegelaten instelling die een stichting is dan wel van de algemene vergadering van de toegelaten instelling die een vereniging is, tot het verlenen van de opdracht, bedoeld in het eerste lid, indien de raad van toezicht daartoe niet overgaat, komt hiermee te vervallen. Hiermee komt tot uitdrukking dat de bevoegdheid van de raad van toezicht tot het verlenen van de opdracht, geen vrijblijvende bevoegdheid is; er dient invulling aan deze taak gegeven te worden.

Onderdeel L

Op grond van artikel 41b, eerste en tweede lid, kunnen gemeenten de minister verzoeken om toe te staan dat, in afwijking van de artikelen 40 en 41, de in een of meer van die gemeenten feitelijk werkzame toegelaten instellingen en samenwerkingsvennootschappen in al die gemeenten feitelijk werkzaam mogen zijn. Het artikel laat onvermeld welk orgaan binnen de gemeente een dergelijk verzoek aan de minister kan richten. Artikel 160, eerste lid, onder a van de Gemeentewet bepaalt dat het voeren van het dagelijks bestuur van de gemeente bij het college berust. Om die reden wordt in dit artikel verduidelijkt dat het het college is dat een dergelijk verzoek aan de minister kan richten.

Onderdeel M

In de Herzieningswet toegelaten instellingen volkshuisvesting is bepaald dat de toegelaten instelling naar redelijkheid dient bij te dragen aan de uitvoering van het gemeentelijke volkshuisvestingsbeleid. Bij novelle is daaraan toegevoegd dat geschillen hierover tussen gemeenten en toegelaten instellingen behandeld worden door de Minister. Om tot uitdrukking te brengen dat de geschillen samenhangen met de prestatieafspraken tussen toegelaten instellingen, gemeente en huurdersorganisaties is bij amendement (*Kamerstukken II 2014/15, 33966, nr. 62*) beoogd deze bepaling te verplaatsen naar artikel 44. Hiertoe is aan artikel 44 onder andere een vierde lid toegevoegd, dat ziet op de behandeling van een geschil door de minister. Onbedoeld is de geschilbehandeling ook in artikel 42, eerste lid, laatste volzin blijven staan. Met de voorgestelde wijziging komt deze thans overbodige volzin alsnog te vervallen.

Onderdeel R

Artikel 44c ziet op het goedkeuringsregime voor niet-DAEB werkzaamheden van toegelaten instellingen of samenwerkingsvennootschappen. De onderdelen onder het eerste lid beschrijven hetgeen achtereenvolgens dient te geschieden, alvorens zij voornemens tot het verrichten van niet-DAEB werkzaamheden ter goedkeuring aan de minister dient voor te leggen. In het eerste lid, onderdeel f wordt abusievelijk verwezen naar de algemene bekendmaking, bedoeld in onderdeel a, waar naar onderdeel b verwezen dient te worden. Voorts wordt in het eerste lid, onderdeel h, in het derde lid en in het vierde lid, ten onrechte verwezen naar werkzaamheden als bedoeld in het eerste lid onderdeel f. Er moet op die plaatsen verwezen worden naar werkzaamheden als bedoeld in de aanhef van het eerste lid. Deze onvolkomenheden worden gecorrigeerd door de voorgestelde wijziging.

Onderdeel S (45)

De huidige formulering van het werkdomein leidt ertoe dat de huidige praktijk waarin corporaties werkzaamheden in het kader van de bedrijfsvoering voor elkaar, voor dochtermaatschappijen en voor hun huurdersorganisaties uitvoeren (hierbij valt te denken aan bijvoorbeeld ICT-diensten) niet kan worden voortgezet. Conform de huidige redactie vanuit een samenwerkingsvennootschap.

Het toestaan van werkzaamheden in het kader van de bedrijfsvoering voor dochtermaatschappijen, maakt het aantrekkelijker om juridisch te splitsen of samen met beleggers een dochter-bv op te richten, waarbij door de corporatie bepaalde administratieve diensten ten behoeve van de bv kunnen worden verricht. Dit is in het bijzonder van belang bij energie-bv's, die verplicht moeten worden opgericht voor het hebben van een warmte-koudeinstallatie. Het zou onwenselijk zijn dat zo een bv eigen personeel moet aannemen. Voorwaarde is dat de werkzaamheden tegen

marktconforme tarieven worden uitgevoerd. Door administratieve werkzaamheden in opdracht van de huurdersorganisaties toe te staan worden de huurdersorganisaties niet onnodig met hoge personele lasten geconfronteerd.

In het vijfde lid wordt verwezen naar het derde lid, eerste volzin, terwijl het derde lid niet uit meerdere volzinnen bestaat. De verwarring die dit kan veroorzaken wordt met de voorgestelde wijziging weggenomen.

Onderdeel T

De voorgestelde wijziging regelt dat bij ministeriële regeling eisen kunnen worden gesteld aan de wijze waarop de inkomensvaststelling door de corporatie plaatsvindt.

Onderdeel U

In dit onderdeel wordt voorgesteld artikel 48 op twee punten te wijzigen. Het derde lid maakt niet geheel duidelijk welke woongelegenheden het hier betreft. Bedoeld worden de woongelegenheden uit de DAEB-voorraad, die niet behoren tot het deel van ten minste 90% dat in het eerste lid bedoeld wordt. Met de huidige formulering lijkt de bepaling daarnaast ook te zien op alle woongelegenheden die niet behoren tot de DAEB-voorraad. Dat is echter niet beoogd. De voorgestelde wijziging neemt deze onduidelijkheid weg.

Het vierde lid ziet op hetgeen waarvoor de toegelaten instelling gegevens met betrekking tot het huishoudinkomen mag gebruiken. Met de eerste nota van wijziging bij de Wijziging van de Herzieningswet toegelaten instellingen volkshuisvesting werd voorgesteld dat deze gegevens gebruikt mogen worden voor de uitvoering van artikel 45, tweede lid, onderdeel c.¹⁰ Dit werd nodig geacht, omdat bij diezelfde nota van wijziging het voorgestelde artikel 45, tweede lid, onderdeel c zodanig werd gewijzigd dat de toegelaten instelling uitsluitend diensten mag verlenen aan leden van wooncoöperaties met een inkomen onder de inkomensgrens. Met de derde nota van wijziging werd deze inperking weer ongedaan gemaakt.¹¹ Nu er geen inkomensstoets hoeft plaats te vinden voor de uitvoering van artikel 45, tweede lid, onderdeel c, is het eveneens onnodig geworden om daarbij gegevens met betrekking tot het huishoudinkomen te gebruiken.

Onderdeel V

Het eerste lid, eerste volzin, van artikel 49 bepaalt dat de toegelaten instellingen (die niet juridisch gescheiden zijn) zorg dragen voor een administratieve scheiding van de activa en passiva naar de DAEB-activiteiten en overige activiteiten. Aan deze verplichting hoeft niet voldaan te worden door de toegelaten instellingen waarop de in de tweede volzin vervatte onderdelen a en b van toepassing zijn. De wijze waarop de tweede volzin is geredigeerd suggereert dat de toegelaten instelling die eenmaal aan de criteria voldaan heeft, nooit meer hoeft te scheiden. Bedoeld is echter dat toegelaten instellingen die nu onder het verlichte regime vallen, alsnog scheiden wanneer zij niet meer aan de criteria voldoen. Daarnaast is het criterium, als bedoeld in onderdeel b, abusievelijk in de verleden tijd geformuleerd. De voorgestelde herformulering van het eerste lid neemt deze onvolkomenheden weg.

¹⁰ Kamerstukken II, 2013/14, 33 966, nr. 7, onder S en T.

¹¹ Kamerstukken II, 2014/15, 33 966, nr. 15, onder E.

Onderdeel W

In artikel 53, vierde lid, onderdeel d, wordt verwezen naar het derde lid, onderdeel c. Gelet op het feit dat het derde lid uitsluitend uit een aanhef en de onderdelen a en b bestaat, is deze verwijzing apert onjuist. De voorgestelde wijziging corrigeert deze onvolkomenheid.

Onderdeel X

De wijzigingen onder 1 en 3 zien op het delegeren van de bevoegdheid tot het vaststellen van nadere voorschriften omtrent de toepassing van het tweede lid aan de regering. Hoewel het derde lid reeds een uitwerking van het tweede lid betreft, is het wenselijk om hierover bij algemene maatregel van bestuur nadere regels te kunnen stellen. Het eerste lid bevatte al een grondslag voor het bij algemene maatregel van bestuur geven van voorschriften omtrent de kosten van de bedrijfskosten, bedoeld in dat lid. Vanuit wetgevingstechnisch oogpunt is ervoor gekozen deze bestaande delegatiegrondslag samen met de voorgestelde delegatiegrondslag op te nemen in een nieuw vijfde lid.

De voorgestelde herformulering van het derde lid ziet op de bewaartermijn van de in dat lid bedoelde gegevens met betrekking tot het huishoudinkomen. Die bewaartermijn is er in de huidige bepaling van afhankelijk gesteld of de gegevens worden gebruikt voor de toepassing van artikel 45, tweede lid, onderdeel c of van artikel 48, eerste lid. In de toelichting bij onderdeel L is uiteengezet waarom het gebruik van huishoudgegevens voor de toepassing van artikel 45, tweede lid, onderdeel c, niet meer nodig is. De gegevens hoeven daarvoor dan ook niet meer bewaard te worden.

Onderdeel Y

Op grond van artikel 55a, tweede lid, stelt de toegelaten instelling een reglement op waarin zij in elk geval opneemt binnen welke grenzen de aan haar financiële beleid en beheer verbonden risico's aanvaardbaar zijn, en welk beleid zij beoogt te voeren ingeval haar financiële continuïteit in gevaar komt of dreigt te komen. Conform de tweede volzin, die stelt dat het reglement mede betrekking heeft op de dochtermaatschappijen en samenwerkingsvennootschappen waarin zij volledig aansprakelijke vennote is, valt een stichting daar niet onder. Door de samenwerkingsvennootschappen waarin zij volledig aansprakelijk vennote is te vervangen door verbonden ondernemingen, valt ook een stichting eronder.

Onderdeel AA

Artikel 59 ziet op de rol van het WSW bij de sanering. Het tweede lid biedt de mogelijkheid om de taken en bevoegdheden in het kader van de sanering aan het WSW te mandateren. Hoewel uit de wetsgeschiedenis reeds blijkt dat ook het heffen van de noodzakelijke middelen voor de saneringssteun bij het WSW kan worden belegd¹², is onvoldoende duidelijk dat dit afzonderlijk van het heffen van de noodzakelijke middelen voor de projectsteun kan geschieden. Daar is behoefte aan, omdat het WSW alleen de saneringsfunctie uitvoert. De voorgestelde wijziging verheldert dat het heffen van de saneringsbijdrage, al dan niet afzonderlijk van het heffen van de bijdrage voor projectsteun, aan het WSW kan worden gemandateerd.

¹² Kamerstukken II 2013/14, 33966, nr. 3, p. 32 en 61 (MvT).

Onderdeel AB

In artikel 120b wordt verwezen naar artikel 105, derde lid, eerste volzin, terwijl de genoemde bepaling niet uit meerdere volzinnen bestaat. De voorgestelde wijziging corrigeert deze onvolkomenheid.

ARTIKEL VI

De in dit artikel genoemde wet is uitgewerkt en wordt derhalve ingetrokken.

ARTIKEL VII

Dit artikel bevat de gebruikelijke inwerkingtredingsbepaling.

ARTIKEL VIII

Deze bepaling regelt dat indien dit wetsvoorstel tot wet wordt verheven, de wet wordt aangehaald als de Veegwet wonen.

De Minister voor Wonen en Rijksdienst,